Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

19. Aarg. Nr. 14. *Den 15. April 1870.* Priis: 6 Sk pr Exp.

Stor Forsamling af Qvinder i Salt Lake City, for at protestere mod Culloms Udkasts Vedtagelse.

(Fra „Deseret News.")

(Sluttet fra Side 201.)

Harriet Cook Young.

Ved at staae frem for at tale til denne Forsamling, ønsker jeg at forklare Hovedbevæggrundene til vor nuværende Fremgangsmaade. Vi, Salt Lake Citys Qvinder, ere samlede her idag, ikke for at drøfte politiske Sager eller Spørgsmaal, heller ikke for at fordre nogen Rettighed, som ikke tilkommer vort Kjøn, men for at ytre vor Harme over uædle Mænds vanhellige Anstrengelser, som ved at tilsidesætte ethvert Manddomsprincip, enhver Retfærdighedsfølelse og enhver Grundsætning, støttet paa grundlovmæssig Frihed, ligefrem ville tvinge et religiøst Samfund til enten at hylde Apostasie med dens Forbandelser eller ogsaa at gjennemgaae Ild og Sværds bittre Prøve. Visselig, Selvopholdelsesdriften, Higen efter Frihed og Lykke og Retten til at dyrke Gud er ligesaa meget Qvindens Rettighed, som det er Mandens, og naar disse, de helligste af alle Rettigheder, blive angrebne, er det vor ufravigelige Pligt at forsvare dem.

De Sidste Dages Helliges Mission er, at afskaffe de Misgreb, som i en Tidlang have fordærvet Verden, og at oprette Fred og Retfærdighed paa Jorden. Den Allerhøieste er Ophav til denne Mission, og til dens Oprettelse har han i sit Forsyn styret Begivenhedernes Gang saaledes, at en fri og oplyst Regjering er bleven indstiftet her paa dette Land — velsignet fremfor alle andre Lande — som hjemler Alle social, politisk og religiøs Frihed. Derfor ansee vi vort Lands Grundlov for hellig og betragte med vaagent Øie ethvert Angreb paa dens ophøiede Grundsætninger, og vi fordre i Frihedens hellige Navn, at den Nidding, som vil trampe den under Fødder, ved at fratage 100,000 amerikanske Borgere ethvert Spor af Frihed, skal brændemærkes som Forræder mod Gud og Fædrelandet.

Det er ikke saa forbausende, at en saadan Mand findes, og at en saadan Forholdsregel har sit Udspring fra de Sneverhjertede og Fordærvede, men det vilde i Sandhed være forbausende, hvis en saadan Forholdsregel vilde vinde Bifald hos de ærlige og rettænkende Mænd, som styre Nationens Skjæbne. Lad denne Skamplet blive vedtaget som Lov og som saadan nedskreven i Archiverne, da vil Landet imødegaae forfærdelige Følger. Ruin vil paafølge, Sorg og Ødelæggelse vil hjemsøge Landet, Fred og Frihed vil drage bort til andre Zoner, medens Anarchi, Lovløshed og blodig Strid ville holde Carneval paa Ruinerne. Gud forbyde, at ugudelige Mænd skulle styrte Nationen i en saadan Afgrund.

Det er sandt, at en fordærvet Presse og en ligesaa fordærvet Præstestand ere Sammensvorne imod os — at de have benyttet sig af Massens Uvidenhed til at vanære vore Indstiftelser i den Grad, at det er bleven almindeligt at ansee de Sidste Dages Hellige for uværdige til at leve, — men det er ogsaa sandt, at der findes mange rettænkende Mænd, som ikke mangle Indflydelse paa Nationen, og til saadanne fremkomme vi med vor oprigtige og høitidelige Begjæring. Lad denne Forsamlings forenede Stemme tilbagevise det almindelige Raab om, at Qvinderne i Utah ere undertrykte og bundne. Lad Verden kjende, at Utahs Qvinder foretrække Dyd for Skam og en æret Hustrues tarvelige Hjem for forgyldte og moderne Syndens Templer. Kortvarige Tillokkelser, som bedaare Sandserne, ere for Mennesket hvad Lyset er for det flagrende Møl; de bedaare nogle Øieblikke, men have Døden tilfølge. For os have de ingen Tiltrækning, thi enhver Qvinde i Utah kan faae en Mand efter sit eget Hjerte. Vi blive lærte, ikke at ødelægge vore Børn, men bevare dem, thi efter at være opdragne i Dyd og Retfærdighed ville de være vor største Hæder.

Ved saaledes at udtale mig, er det ikke min Hensigt at anklage mine Søstre, som ikke ere af vor Tro, men jeg fremsætter Kjendsgjerningerne, som de ere. Hvorsomhelst Eenkonesystemet hersker, findes der Ægteskabsbrud, Prostitution og Barnemord, som enten directe eller indirecte ere Følger af dette System. Det er ikke nok at sige, at de Dydige og Rettænkende modarbeide disse Onder, det troe vi gjerne de gjøre; men deres Modarbeide er saa svagt i Forhold til Fordærvelsen, at de end ikke for et Øieblik kunne standse disse Onders foruroligende Tiltagen. Enten er Hjælpemidlet for svagt eller ogsaa er Sygdommen for haardnakket. Utahs Qvinder forstaae dette og betragte Fleerkoneriet som det eneste sikkre Værn mod de foromtalte Onder, som tilligemed Fosterfordrivelse uhindret trives i Landet.

Det er som Medarbeidere i den store Reformationsmission, og ikke alene for vort eget Vel, men tillige for ved Forskrift og Exempel at fremhjælpe vort Kjøns Emancipation, at vi i vort inderste Hjerte have anerkjendt den Grundsætning, som vi vide er en guddommelig Befaling, og offentlig og frimodig vedkjende os vor Ret til ikke alene at troe den hellige Befaling, men tillige at udøve hvad vi troe.

Saalænge vi hylde disse Anskuelser, maa ethvert Forsøg paa at paatvinge os den uhyggelige Forholdsregel, nødvendigviis være et Forsøg paa at twinge os fra vor moralske og religiøse Overbeviisning, og hvis vi ikke paa det høitideligste vilde protestere derimod, vilde vi ikke være værd at kaldes amerikanske Qvinder.

Fru H. T. King.

Mine kjære Søstre! Jeg vilde ønske, jeg havde det Sprog i min Magt, som jeg vil behøve ved denne Leilighed for at give en sand Fremstilling af den Harme,

jeg følte i mit Hjerte, da jeg iaftes læste en Række af tredive Paragrapher med Overskriften: „Udkast for at fremme Lovens Haandhævelse i Utah Territorium og i andre Øiemed." De „andre Øiemed" indeholde Kjernen af Sagen, og de uopløselige Lænker, med hvilke dette Udkasts Forfattere søge at binde dette Folk, overgaaer Alt, hvad Englands eller Ruslands Livegenskab nogensinde paalagde menneskelige Væsener.

Mine Søstre! Er det virkelig i Amerika, i det for Frihed og Ligeret verdensberømte Land; i det Land, for hvilket jeg sværmede i min Ungdom og betragtede som et jordisk Paradiis, hvor Tanke- og Religionsfrihed vare uindskrænkede? Det Land, for hvis Opdagelse Columbus offrede sit ædle Liv? Det Land, som Gud hjalp ham at finde, og for hvilket Isabella, en Dronning, en Qvinde, vilde pantsætte sine Juveler og Castiliens Krone for at tilveiebringe fornødne Midler til hans Udrustning? Er det hans, der kaldes for Landets Fader, Washingtons og en Hærskare af andre ædle Aanders Land? Er det det Land, hvortil Skibet „The Mayflower" bragte Pilegrimsfædrene, som forlode deres Fædreland, simpelthen i den Hensigt at dyrke Gud og grundlægge en renere Tro? Ja, mine Søstre, det er i Amerika, men ak! hvorledes ere de Vældige faldne! Hvem eller hvad er den Person, som er Forfatter af dette forunderlige Document? Er han en Eskimo, eller fra hvilken afsides Krog er han kommen? Hvilken Idee han maa have om Qvinderne! Har han nogensinde havt en Moder, en Hustru eller en Søster? Paa hvilket Academi er han oplært eller hvilken Skole tilhører han, at han saa rolig kan befale dette Folks Qvinder at blive Forrædere mod deres Mænd, Brødre og Sønner? Kortsynede Mand, som forfatter Paragrapher og Udkast! Lad os som Utahs Qvinder, dette Folks Søsterskab, forkynde denne Mand, at naar han lærer de Qvinders sande Characteer at kjende, som ere deres Bestemmelse tro, da vil han opdage, at Hengivenhed, Ærbødighed og Trofasthed ere deres Egenskaber, at Gud er deres Støtte, hans Tjenere deres Orakler og at Utahs Qvinder i Særdeleshed have offret formeget for deres nuværende Stilling, Lys og Kundskab, til at underkaste sig saa lav en Skjæbne, som der tiltænkes dem i Baskin, Cullom & Co.s Udkast. Lad ham lære, at vi ere Eet med Broderskabet, at Gud er vor Fader og Ven; i hans Hænder overlade vi vor Sag og paa vort Banner have vi sat vort Valgsprog: „Gud og min Ret."

Fru Phebe Woodruff.

Damer af Utah! Da jeg er bleven anmodet om at udtale mine Anskuelser om den vigtige Gjenstand, hvorfor vi ere samlede, vil jeg sige, at jeg er glad ved at være En af Eders. Jeg er stolt af, at jeg er en Borgerinde i Utah og et Medlem af Jesu Christi Kirke af Sidste Dages Hellige. Jeg har været Medlem af denne Kirke i 36 Aar, og har havt det Privilegium at leve i Propheten Josephs Dage og høre hans Lærdomme i mange Aar. Han raadede os altid til at ære, adlyde og understøtte vor herlige Grundlovs Grundsætninger, for hvilke vore Fædre kæmpede og for hvis Bestaaen mange af dem hengave deres Liv. Præsident Brigham Young har bestandig lært det Samme. De Forenede Staters Grundlov, denne herlige Arv efter vore Fædre, hjemler enhver af Republikens Borgere den Ret at dyrke Gud overeensstemmende med deres Samvittigheds Bydende, thi den siger udtrykkelig: „Congressen maa ikke vedtage nogen Lov angaaende nogen Religions Indstiftelse eller forhindre dens frie Udøvelse." Culloms Udkast strider aabenlyst mod denne Para-

graph, og jeg anseer det for vor Pligt at gjøre Alt, hvad der staaer i vor Magt, saavel ved Ord som Indflydelse, for at forhindre dets Vedtagelse, thi det gjør Indgreb i vore Rettigheder og i vore Fædres, Mænds og Sønners Rettigheder, og om Congressen end skulde vedtage Love, rettede imod vor Religion, og som vilde undertrykke de ædle Mænd, som have opdyrket disse Udørker, er og bliver det vor Pligt at staae dem bi med vor Tro, vore Bønner og vore Gjerninger, gjennem enhver mørk Time indtil Enden, stolende paa, at Abrahams, Isaaks og Jacobs Gud vil beskytte os og Alle, som nødes til at lide, fordi de overholde Guds Love. Skulle vi, som Hustruer og Mødre, sidde stille og see vore Mænd og Sønner, som vi vide opfylde Himlens høie Befaling, lide for deres Religion, og ikke anstrenge os til det Yderste for at hjælpe dem? Nei! sandelig Nei! Gud har aabenbaret den patriarchalske Ægteskabsorden til os og befalet os at adlyde den. Vi ere blevne beseglede til vore Mænd for Tid og Evighed, paadet at vi kunne leve sammen med dem og vore Børn i den tilkommende Verden. Dette hjemler os vor Skabelsels Maals høieste Velsignelser, og hvis vort Lands Regenter gaae saavidt i deres Overtrædelse af vor herlige Grundlovs Bestemmelse og Vedtægter, at de fratage vore Propheter, Apostler og Ældster deres Borgerret og fængsle dem for Overholdelsen af denne Lov, lad dem da ogsaa opfylde dette vort sidste Ønske, at bygge Fængslerne store nok til ogsaa deri at optage deres Hustruer; thi hvor de gaae, ville vi ogsaa gaae, og hvor de ere, ville vi ogsaa være.

Fru Horne havde været forenet med Kirken siden 1835 og udtalte sin Harme over Udkastet. Hun er en af de saakaldte undertrykte Qvinder i Utah; er en Mands Hustru, som practiserer Fleerkoneri og agtede bestandig at staae ham bi. Hvadenten Udkastet vedtages eller ikke, vil Alt blive godt, naar blot de Hellige ere trofaste og oprigtige mod Gud og hverandre indbyrdes. Hun tænkte, at hvis Udkastet blev vedtaget, vilde det fylde Nationens Uretfærdigheds Bæger.

Fru Eleanor M. Pratt sagde, at hun var født i Amerika og meente at have Frihed til at lære det, som kom fra Gud. Det er mange Aar siden, at tre Mænd, klædte i Pjalter, kom til hendes Hjem i Staten Missisippi og med Biblen beviste hende, at Joseph Smith var en Guds Prophet. For elleve Aar siden hørte og adlød hun de samme Principer i Californien, hvilket havde tilfølge, at hun blev jaget ud af Huset; hendes Børn bleve tvende Gange fratagne hende og uskyldigt Blod blev udgydt. Hun længtes efter at see Utahs Qvinder staae frem og udtale dem angaaende deres Rettigheder. Da hun saae uskyldigt Blod flyde, som i et Slagtehuus, frygtede hun ikke sameget som nu. Gud gav hende Styrke, og Officererne og Soldaterne skjælvede for den Magt, Gud gav hende. Frygt faldt paa de Helliges Fjender, fordi Utahs Qvinder ikke frygtede Døden. Hun var villig til at hengive sit Liv for Sandhedens Principer, men ikke i nogen nædel Hensigt.

Frøken Eliza R. Snow.

Mine Søstre! Mine Slutningsbemærkninger ville blive korte. Jeg hørte Propheten Joseph Smith sige, at hvis Folket reiste sig og forfulgte os som Pøbel og Øvrigheden gav det Medhold deri, skulde Landet faae fuldt op af Pøbel. Jeg hørte ham sige, at den Tid vilde komme, da denne Nation vilde afvige saa meget fra sin oprindelige Reenhed, Herlighed, Frihed og Beskyttelse af civile og religiøse Rettigheder, at vort Lands Grundlov vilde hænge i en Traad. Han sagde

ogsaa, at dette Folk, Zions Sønner, vilde reise sig, frelse Grundloven og bringe den til Anerkjendelse i Triumph.

Jeg ønsker at sige til mine Søstre, til Israels Mødre og Døttre: Dyrk i Eders Barm den Frihedsaand, som vi have nedarvet efter vore Fædre og Bedstefædre. Min Bedstefader kæmpede i Uafhængighedskrigen og blev tagen tilfange. Han laae i et stikdent Fængsel sammen med en Kammerat, som blev fangen samtidig med ham, og fik en saa tarvelig Kost, at han neppe kunde friste Livet. Hans Kammerat døde, og for ogsaa at faae hans Mad, skjulte han ham i Sengen og var taus med Hensyn til hans Død, saalænge det var muligt at forblive i Nærheden af Liget.

Frihedens Aand burde vi altid dyrke; i Særdeleshed burde Mødre plante den i deres Sønners Barm, at de kunne voxe op, brave og ædle, og forsvare den herlige Grundlov, som vi have arvet. Lad Mødrene dyrke denne Aand; lad dem vise deres Tapperhed og nære den Aand, som overvinder Vanskeligheder; thi de maae mere eller mindre overvindes i alle Stillinger i Livet. Hvis Udholdenhed og Sjælsstyrke dyrkes i Eders egen Barm, ville de ogsaa gaae i Arv til Eders Børn. Eders Sønner ville voxe op som trofaste Forsvarere af Sandhed og Retfærdighed og som Saliggjørelsens Herolder til Jordens Nationer. De ville være forberedte paa at indtage høie og ansvarsfulde Stillinger, som religiøse og civile Embedsmænd. Jeg anseer det for at være af høieste Vigtighed, at vi stræbe at opbevare vort Lands hellige Grundlov, en af den Almægtiges Velsignelser, thi den samme Aand, som inspirerede Propheten Joseph Smith, inspirerede ogsaa Grundlovens Stiftere, og vi bør ansee den for hellig og fremhæve den over al Modstand.

Mine Søstre! Skjøndt Anledningen ikke er som vi kunde ønske, idetmindste kunne de Omstændigheder, som have fremkaldt Anledningen, ikke ansees for glædelige, er jeg dog glad ved at være samlet med Eder, og mit Ønske er, at vi som Mødre og Søstre i Israel maae forsvare Sandhed og Retfærdighed og staae dem bi, der prædike samme. Enhver Søster i denne Kirke burde være en Retfærdighedsprædikant, og jeg tænker, at vi ere det og at det er vor Agt at forblive det. Lad os være mere nidkjære i at tiltage i Kundskab og udvikle en moralsk Styrke, som ikke kan overgaaes paa Jorden. Vi burde gjøre dette, thi de Omstændigheder, hvorunder vi ere stillede og vore Stillinger i Livet, fordre det af os, fordi vi have større og høiere Privilegier end andre Qvinder paa Jorden.

Efter at have sagt saameget, vil jeg slutte med at sige, Gud velsigne Eder og hjælpe os Alle til at holde hans hellige Bud og være tappre i at forsvare Sandheden, at vi, enten vi leve eller døe, maae vinde Seier over det Onde og komme ubesmittede tilbage til den Høiestes Nærværelse, efter at have bevaret Troen og fuldendt Løbet, at vi kunne modtage den Krone, som er henlagt til os i den evige Verden, i vor Guds Rige. Amen. (Amen fra Forsamlingen).

Fru Zina D. Young foreslog derefter at Forsamlingen hævedes til ubestemt Tid. Vedtaget.

Fru Phebe Woodruff offrede Slutningsbønnen.

Det gamle Tabernakel var overfyldt af Damer, og da det har Sæder til fem Tusinde, kan der i denne Anleding ikke have været færre end mellem fem og sex Tusinde nærværende.

Fare for Krig i Utah.

Vi optage Følgende fra „New York Herald:"

„Den ophidsede Stemning, som Culloms Udkast om Fleerkoneriets Afskaffelse har fremkaldt i Utah, vil blive høilig forøget, naar Mormonerne opdage Udkastets virkelige Indhold, efterat det er bleven ændret af Congressens Udvalg for territorialske Anliggender. Efter at have skildret og erklæret Fleerkoneri for en Forbrydelse, bestemmer dette Udkast, at Præsidenten skal sende et tilstrækkeligt Antal Tropper til Utah og desforuden hverve 25,000 Mand i selve Territoriet. Endvidere bestemmer det, at enhver Eiendom, som tilhører Mormoner, der forlade Utah paa Grund af denne Lov eller som maatte blive fængslet formedelst Opstand derimod, skal confiskeres til Bedste for deres Familier.

Dette Udkast betyder Krig. Dets Indholds Beskaffenhed er en Forberedelse til Krig; dets Udførelse vil visselig blive paafulgt af Krig. Ikke alene Armeen skal beordres til Utah, men Frivillige skulle ogsaa hverves og samtlige Tropper stilles under den erfarne Officeer, General Schaeffer, som Grant nylig har beskikket til Gouvernør i Territoriet.

Som en Forberedelse maa Utah naturligviis erklæres i Beleiringstilstand, thi der vilde ikke kunde findes nogen „Jury," som vilde kjende en Mormon skyldig i Forbrydelsen Polygami. I Sandhed, der vilde ikke kunne faaes nogen „Jury," som vilde være skikket til at haandhæve denne Lov. Enten Præsidenten eller ogsaa Congressen har Ret til at erklære Utah i Beleiringstilstand, og hvis Grant underskriver dette Udkast, er der ingen Tvivl om, at han vil være forberedt paa at udøve sin Myndighed.

De, som maatte blive erklærede for skyldige i Polygami, skulle fængsles og deres Eiendomme confiskeres. Ved Gjennemførelsen heraf antage vi, at over 5000 Mænd maae fængsles og Eiendomme til over 50 Millioner Dollars Værdi confiskeres. Denne Confiskation skal foregaae under Paaskud af, at ville underholde Eiermændenes Familier dermed, og skal udføres, enten Vedkommende fængsles eller flygter udenfor de Forenede Staters Grændser. Vi erklære, at det kun er et Paaskud at sige, at de confiskerede Eiendomme skulle benyttes til Gavn for Mormonernes Hustruer og Børn, thi hvis vedkommende Mænd flygte fra Utah, ville deres Familier upaatvivlelig ledsage dem, og hvis de blive fængslede, (som er en Urimelighed) vil Samfundet blive totalt opløst og ødelagt. I begge Tilfælde ville de confiskerede Eiendomme falde i Udenforstaaendes Hænder, hvilket udentvivl ogsaa er Hensigten med Udkastet.

Ville Mormonerne slaaes? Ville de flygte? Ville de opgive Fleerkoneri?

For femten Aar siden, da Mormonerne kun havde en Fjerdedeel af deres nuværende Styrke, viste de sig at være fuldkommen villige til at slaaes for deres System. De mødte General Johnstons Armee i Bjergene og forhindrede hans Fremrykken til deres befæstede Steder, og skjøndt de krigerske Operationer snart bleve standsede, gave de dog Beviser paa, at de vare istand til at gjøre meget betydelig Modstand og vare villige til at møde enhver Fjende. Allerede tidligere (i Nauvoo) viste de en lignende Aand og Hensigt, da deres militaire Organisation var fuldstændig. I Sandhed, den mormonske Kirke og Armee have været uadskillelige

siden den Tid de begge bleve organiserede af Propheten Joseph Smith.

Vi troe ikke, at Nogen, der forstaaer den Aand og det System, som Brigham Young har vedligeholdt i de sidste 25 Aar, kan tvivle paa, at Mormonerne ere beredte paa at indtage en krigersk Stilling, hvis Culloms Udkasts Grundsætninger skulle gjennemføres ved Militairmagt. De ville ikke opgive Fleerkoneri, thi de ansee det ligesaavel som ethvert andet Lærdomspunkt i Mormonismen for guddommelig Aabenbaring. De ville ikke begive dem paa Flugt, hverken i Retning af Mexiko eller noget andet Sted, idetmindste ikke førend de have gjort Forsøg paa at forsvare deres Besiddelser i Utah.

Dette bør Congressen forstaae, og Landet bør gjøres bekjendt med disse Ting førend Culloms Udkast bliver vedtaget. Naar de nærmere Omstændigheder i denne Sag blive udviklede, er der Fare for, at Regjeringen enten vil blive nødsaget til at forkaste Culloms Paastande eller ogsaa foretage et større Arbeide, end Størsteparten af Folket har noget Begreb om. Hvis vi tvinge dem til det, ville Mormonerne forvolde os en meget ubehagelig, langtrukken og forfærdelig bekostelig Krig. Culloms Udkast bestemmer et Troppeantal af omtrent 40,000 deels Linietropper og deels Hvervede. Mormonerne kunne slaaes med en saadan Styrke i 2 a 3 Aar med en aarlig Udgift for os af ikke mindre end 200 Millioner Dollars.

Regjeringen burde slet ikke med Magt indblande sig i Fleerkoneri eller Mormonisme. De moralske Magter ere nu i Virksomhed, som vil gjøre det til en Umulighed for Fleerkoneri at bestaae i noget betydeligt Tidsrum."

Et venligt Ord for Mormonerne.

En Referent til „Boston Traveller“ skriver fra Utah:

„Jeg havde ifølge min Opdragelse og efter andre Referenters Udsagn formodet, at Fleerkoneriets Indstiftelse var et Slavesystem for Qvinderne og Tøilesløshed for Mændene, at Folket her var uoplyst og overtroisk og at alle Klasser i Virkeligheden kun stode lidet over Hedninger. Ved at drage Slutninger fra mine Sædvaner og min Erfaring havde jeg antaget, at en Mand ikke kunde elske flere end een Hustru som han burde; jeg meente, at ved at tage en Hustru til, maatte den første nødvendigviis blive jaloux og ondskabsfuld; jeg antog, at medens Manden var i den ene Hustrues Huus, vilde de andre hade baade ham og hende; jeg antog, at der vilde fremkomme Besværligheder, fordi den ene Hustru var mere tiltrækkende end den anden, eller fordi den Enes Børn vare mere begavede end den Andens. Jeg kunde see uendeligt Besvær ved at sønderbryde saa hellige Baand, som Kjærlighedens, men Kjendsgjerninger — haardnakkede Beviser — have omstyrtet min første Forudsætning, og jeg maa gaae tilbage med mine Theorier og begynde forfra. Jeg vil begynde med at sige, at jeg hader Fleerkoneri. Een Hustru er nok for mig, og Gud give, at jeg aldrig maa faae An-

ledning til at søge mig en anden! Her øves Fleerkoneri, og alligevel leve de i Fred og Lyksalighed. Man har paastaaet, at Qvinderne ikke ere tilfredse. Jeg er overbeviist om, at de, som ere utilfredse, kun ere enkelte Undtagelser, ligesom Tilfældet er ved Eenkoneri. Forleden Dag samledes 5,000 Hustruer i en Sal her og udtalte deres Harme over Cragins og Culloms Udkast, som gaae ud paa at fratage Mormonerne deres Rettigheder og at udrydde dem. Ved denne Forsamling blev der holdt Taler af Qvinder, som vilde have gjort Anna Dickenson Ære.

Jeg finder Qvinderne oplyste og i mange Tilfælde meget dannede, men ikkedestomindre glæde de sig i deres Religion og ere stolte af deres Mænd og Børn. De synes at have en saa ufravigelig Tro paa deres Religion, at de med Glæde gjøre Opoffrelser for Kirkens og Menneskehedens Vel. De blive godt forsørgede, da ifølge Samfundets Love enten Manden eller Kirken vil sørge for dem, og alle deres Børn ville blive underviste og beskyttede.

Hvad Virknnig har Fleerkoneri paa Moralitet? Forunderligt, som det kunde synes, findes der i denne vestlige Stad med 22,000 Indbyggere ikke en eneste kjendt prostitueret Qvinde. Der findes kun to Skjænkestuer i Byen, og blandt Mormonerne finder ingen Hazardspil, ingen Tobaksrygning eller Straaen og ingen Banden Sted. I Helligdagene blev kun een Mand arresteret for at have overtraadt Anordningerne. De 200,000 Mormoner, som beboe dette Territorium, føre aldrig Proces mod hverandre, da alle deres Tvistigheder blive afgjorte af Kirken. Prokuratorer kunne ikke trives her. Underviisningssystemet forbedres stadigt, og vil snart blive ligesaa gjennemgaaende som i nogen af Staterne.

Jeg kunde fortsætte med at skrive, men Nok er allerede sagt for at give Eder et Begreb om Folket her, som jeg fandt det. Jeg kan ikke Andet end beundre det Heltemod, de have lagt for Dagen, og den Udholdenhed, de udvise for deres Religions Skyld. Jeg troer ikke paa deres Religion, og jeg vilde ønske, at den ikke existerede, men jeg vil dog haabe, at den Prostitution, som findes i alle vore større Stæder og som vore lovgivende Forsamlinger og vort Politi med Vidende tillade at trives, og de Communisme-Samfund i Østen først maae blive afskaffede, førend Nationens Magt bliver benyttet til dette Folks Undergang. Lad den, som er uden Synd, kaste den første Steen efter dem. Jeg vil sige, at Børnene i Skolerne og Søndagsskolerne ere fuldkommen saa begavede som nogen Børn jeg nogensinde har kjendt; og hvad Sundheden angaaer, da er af det Antal Børn, som døe under 5 Aars Alderen, efter Byens Optegnelser kun eet af Fleerkoneristers Familie mod tre af Eenkonisters.

Skandinaviens Stjerne.

Den 15de April.

Vi hidsætte følgende Udtog af et Brev fra Ældste C. Bertelsen i Logan, Cache County, Utah Territorrum, U. S. Amerika, dateret den 23de Januar 1870.

„Elskelige Sødskende og adspredte Hellige, som maatte læse eller høre disse Linier, tillad mig at opmuntre Eder til at være trofaste og udholdne i Guds gode Sag. Vi, som have fundet Naade for Guds Øine og nyde det Privilegium at være samlede med Herrens Børn i Bjergenes Dale, have Leilighed til, idetmindste engang om Aaret, at see og høre Guds udvalgte Redskab, Præsidenten, i Forening med hans Raadgivere og mange af de tolv udvalgte Vidner, og modtage Lærdomme fra deres inspirerede Læber, medens Ingen tør vove at forfærde os eller gjøre os Fortræd, thi de Faa, som ikke ere af Vore, have ikke Magt til at udføre de Planer, som deres Hjerter attraae.

I ere midt iblandt Fjender, Fremmede og Udlændinge, omgivne af Fattigdom, Nød og Elendighed, men alligevel, hvor stort er ikke Eders Haab? Hvormange og herlige ere ikke Eders Forjættelser, om I forblive trofaste? For Eders evige Frelses og Saligheds Skyld, deeltag ikke i Verdens Synder, men stræb efter Reenhed, Hellighed og Dyd, og vent med Taalmodighed paa den Tid, da Budskabet vil lyde fra Herrens Tjenere: „Brødre og Søstre, som have været trofaste den ganske Dag og have hjulpet til at fremrulle Herrens Værk baade ved Eders Tid og Eders Midler, Herrens beleilige Tid er kommen, Veien er aaben for Eder, gaae hjem til Herrens Folks Forsamlingssted!" Da ville Eders Hjerter svulme af Glæde og Taknemmelighed til Eders Fader og Velgjører, og Herrens Tjenere ville glæde sig ved at modtage Eder, og ville tildele Eder alle de Velsignelser, som ere beregnede paa at bringe Eder ind til Eders Faders Nærværelse. Lytter til de Raad, som blive givne af Herrens Tjenere, som ere sendte til og opreiste iblandt Eder. Bekymrer Eder ikke over Andres Svagheder, thi Enhver skal staae eller falde for sin egen Herre. Lærdommene, som Herrens Tjenere forkynde, ere sande, og Evangeliet, som I have annammet, er Sandhed og en Guds Kraft til Saliggjørelse for hver den, som troer og adlyder det. Vogter Eder for at tale ilde om Herrens Salvede, at I ikke skulle blive Forrædere mod Eders bedste Venner, mod Guds Rige og mod Eders egne Interesser. Ihukom Eders Bønner i Bønnens Time, at I maae have Kraft til at modstaae Fristelser.

Mange ere de Trængsler og Lidelser, som dette Folk har maattet udholde, men alligevel er den amerikanske Congres ikke færdig med sit smudsige Arbeide. Efter at de Hellige i et Tidsrum af 22 Aar have arbeidet paa at opdyrke, beplante, bebygge og forskjønne disse Dale, anlægge Telegraphlinier gjennem hele Territoriet og fuldføre en Jernbane, som Begyndelse til det Jernbanenet, som skal forbinde den ene Dal med den anden — efterat de Hellige have udført alt dette, begynder den amerikanske Regjering atter at overtræde sine egne Love, uden at tage Hensyn til Herrens Bud: „Du skal ikke begjære din Næstes Hustru, Eiendom," „Du skal ikke ihjelslaa osv." De Hellige her have omtrent samme Følelser desangaaende, som Drengen ombord paa Skibet i stærk Storm. Da Stormen lagde sig, spurgte Passagererne ham, om han ikke var bange for at Skibet skulde gaae under, hvortil Drengen svarede: „Hvorfor skulde jeg være bange, min Fader havde jo Commando over Skibet."

Vi begjære ikke Krig eller Blod, men saavidt jeg kjender Præsident Youngs og de Helliges Følelser, ere de bestemte paa at forsvare det Hjem, som Herren har skjænket dem, og hvis de ikke kunne holde det, da at forlade Alt, som de fandt det.

Ere Qvinderne ligesaa bestemte derpaa som Mændene? Ja, sikkerlig, maaskee endnu mere. Og Bornene ogsaa? Ja, ethvert Barn, som har Forstand derpaa.

Jeg vil nu forandre Emne og skrive nogle faa Ord om min timelige Stilling. Jeg har et godt indrettet og rummeligt Huus med tilhørende Have, samt omtrent 10 Tønder Pløieland og 5 Tønder Land Eng. Som Følge af at jeg er svag paa mit Legeme, har jeg ikke kunnet gjøre store Spring i timelig Henseende, men mit Ønske er, at samle mig Skatte i Himmelen, hvor Møl og Rust ikke kan fortære, og hvor Tyve ikke kunne indbryde og stjæle."

Ældste Alma Pratt skriver fra Fort Madison, Lee County, Iowa, den 10de Februar til „Deseret News," at han i Forening med Ældste Richard Maxfield naaede denne Plads den 28de Januar, og havde siden den Tid gaaet fra Huus til Huus. Folket var venligt mod dem, men ønskede ikke at høre nogen Prædiken.

En Telegraphdepeche i „Deseret News" af 5te Februar siger, at Mormonprædikanterne ere ved en „Vigilance Committe' (Pøbel) blevne anmodede om at forlade Landsbyen East Meadow, Long Island, New York, under Trusel af Mishandling, hvorfor de ere reiste til Patchogue, men forvente at vende tilbage, naar Urolighederne ere forbi.

„The Chicago Times" af 15de Februar siger:

Mormonmissionairerne have havt saa meget Held i Williamsburgh, New York, at de agte at kjøbe en af Hedningernes Kirker der. Det foreslaaes, at Congressen burde skynde sig at forbyde denne Handel, men i saa Tilfælde kunde det let falde Mormonerne ind at underkjøbe hele Congressen, skjøndt med den Hurtighed, de nu faae Proselytter i de nordøstlige Stater, vilde det neppe synes at være nødvendig, thi saasnart Folket i de nordøstlige Stater bliver omvendt til Mormonismen, vilde Congressen, istedetfor at udslette Fleerkoneri, tvertimod vedtage en Lov til dets Beskyttelse.

Correspondance.

Amerika.

South Cottonwood, den 25de Februar 1870.

Præsident Jesse N. Smith.

Kjære Broder!

Idet jeg haaber, at De undskylder mig, fordi jeg foraarsager Dem Uleilighed, beder jeg Dem godhedsfuld at sende indlagte Vexels Beløb til min Hustrues Søster i Jylland.

Ihvorvel jeg antager, at De er velunderrettet om Tilstanden herhjemme, vil jeg dog meddele Dem, at dette Folk, saavidt jeg kan see og forstaae, har gjort forbausende Fremskridt i den senere Tid,

hvilket vore Fjender synes at ville sætte en Stopper for. Det synes som om det samme Djævelens Præstedømme, der stred mod Moses i Ægypten, nu atter har reist sig og rustet sig til Modstand. Godbe og Harrison med deres Tilhængere og Aabenbaringer ved Bordbanken gaae saa vidt i deres Løgne og Bedragerier at man maa forbauses over, at Mænd, som engang have kæmpet for Sandheden, ville følge en saadan Vei og en Kirke uden Hoved. Jeg har hørt, at de forsøge at faae en af Josephs Sønner til Præsident, uagtet de ikke have Tro paa noget Præstedømme. Hyklere og Apostater glæde sig til at Soldaterne skulle komme hertil og bortrydde os af Jorden, men uagtet dette leve de, som have Tro paa Gud, ligesaa glade og tilfredse som før. Præsident B. Young med Følge reiste igaar sydpaa for at undersøge Bomuldslandet (Cotton County) og anvise Sted til Anlæggelse af en stor By ved Coloradofloden, hvor denne ophører at være seilbar.

Ikke saasnart var denne Reise bestem, før Løgnere begyndte at raabe: „Nu kunne vi see, hvem der er bange! Nu flyer B. Young! osv." I Propheternes Skole i Lørdags bemærkede Præsident B. Young, at vi skulde ikke bryde os om nogen Ting; dersom der blev nogen Fare, vilde han snart være i vor Midte igjen. Vi havde ikke Noget at frygte, thi Herren vilde blot vise Jordens Mægtige, at han endnu har Magt til at beskytte sit Folk, og derved give os Leilighed til at vise vor Tro paa ham.

Vi have havt en mild Vinter og Mange have allerede pløiet og saaet Hvede og Ærter, men idag er det atter Frostveir med endeel Snee. Med Hilsen til Brødrene og de Hellige, som kjende mig, forbliver jeg Deres i Pagten forbundne Broder

S. M. Løvendahl.

Santaquin, Utah County, den 4de Marts 1870.

Præsident Jesse N. Smith.

Kjære Broder!

Som Missionair i Sverrig har jeg havt Leilighed til at udsprede Smaaskrifter iblandt mine Venner der, og afholdt nogle Forsamlinger, ved hvilken Leilighed jeg blev bekjendt med endeel Præster, som gjorde Alt for at faae mig bort derfra, hvilket ogsaa tilsidst lykkedes dem. Maaden, hvorpaa det skete, vil blive for vidtløftig at forklare her.

Forinden min Afreise lovede jeg min ældste Broder at skrive til ham, saasnart jeg ankom til Utah, hvilket jeg ogsaa har opfyldt, idet jeg har skrevet flere Breve til ham, men har ikke faaet noget Svar. Hvad Grunden kan være dertil, er mig ubekjendt. Hans Adresse er Skræder, Sven Johan Samuelson, Pyshemet, under Katrinaholm Marbacksocken, 2½ Miil nord for Eksjø, Jønkøping Län, Smaaland, og om nogen af Missionairerne skulde kjende ham, vilde det være mig kjært, om de vilde gjøre ham bekjendt med disse Linier.

Det er snart otte Aar siden jeg forlod Gøteborg for at opsøge mig et Hjem blandt de Sidste Dages Hellige i disse Dale. Jeg føler mig glad og lykkelig i Evangeliet og jeg har fundet Zion, som

jeg forestillede mig det. Jo mere jeg betragter den vise Fremgangsmaade Brigham Young lægger for Dagen, desto tydeligere kan jeg see, at han i Sandhed er en Guds Prophet, og dette Vidnesbyrd vil følge enhver oprigtig Broder og Søster, som vil holde sig nær til Herren og opfylde sine Pligter i enhver Henseende. Handelsforeningerne trives udmærket, og her er snart ikke Plads for fremmede Kjøbmand. Nogle af Brodrene synes ogsaa at faae det for trangt, fordi de ikke kunne fylde deres Lommer som tidligere, og mene, at Brigham Young har ikke Ret til at lede de timelige Ting. Den 1ste Marts havde vi Besøg af Præsident Young med Selskab. De gave os gode Lærdomme, passende til vor nuværende Stilling. Vi afholde en skandinavisk Forsamling om Ugen, hvilket er meget hensigtssvarende, da der findes nogle gamle Sødskende, som ikke have saa let ved at lære eller forstaae Engelsk. Saavel Broder A. Børgeson som jeg selv læser „Stjernen" med megen Interesse.

Haabende, at De, kjære Broder i Forening med Brødrene i Præstedømmet endnu maae udsamle mange af Israel fra Skandinavien, forbliver jeg Deres Broder i Forbundet.

Carl Samuelson.

Sverrig.

Gøteborg, den 24de Marts 1870.

Præsident Jesse N. Smith.
Kjære Broder!

Deres Skrivelse af 26de Februar har jeg rigtig modtaget og er glad ved at erfare, at Rapporten er rigtig.

Saavidt jeg kjender, er Conferencen i en god Tilstand. Missionairerne arbeide flittig og Forsamlingerne ere godt besøgte. De Hellige ere trofaste i at opfylde deres Pligter efter deres fattige Omstændigheder, dog maa jeg beklage, at en stor Deel af dem ere uden Arbeide for Nærværende og have været saaledes omtrent hele Vinteren, saa jeg undrer mig mange Gange over, hvorledes de komme ud af det; alligevel hører man sjelden nogen af dem klage. Den Dame, jeg har leiet Forsamlingssalen af, døde for kort Tid siden, medens jeg var i Besøg i Jønkøping. Som Følge deraf ere vi opsagte til Fraflytning den 1ste April, medens vi, hvis hun havde levet, havde Ret til at blive til den 1ste October. Jeg spurgte Eierinden af Huset, om vi ikke kunde beholde Salen idetmindste en Maaned til, men hun vilde ikke paa nogen Maade tillade det Hun nærer saadant Had til os, at hun anseer det for Synd at have os i Huset; Æren derfor tilkommer Domprovsten. Her er kun meget Faa, som ville udleie deres Værelser og de fordre meget mere i Leie end Leiligheden er værd, hvorfor jeg har besluttet at afholde Forsamlinger hos Br. S. Johanson i Sommer.

Jeg har været meget lykkelig for den Tid Broder Carlson har været hos os, og hans Selskab har glædet mig og de Hellige; hans Lærdomme have været gode, og med Guds Velsignelse haaber jeg de maae have gode Resultater.

Jeg føler, at Herren er med mig,

og jeg er villig til at udføre Alt, hvad jeg er istand til for at opfylde mine Pligter. Min Helbred er god og jeg er lykkelig i min Mission. Næste Søndag afholder jeg Forsamling paa Landet, hvorefter enten jeg selv eller Broder Johanson agter at besøge de Hellige i den sydlige Deel af Conferencen. Jeg har erfaret gode Nyheder fra Hjemmet og min Hustru er nu bedre.

Bedende Gud at velsigne Dem i Deres høie og hellige Kaldelser, forbliver jeg, med venlig Hilsen til Dem selv og Brødrene Larsen og Petersen, Deres Broder i Evangeliet

S. Pedersen.

Ronne, den 28de Marts 1870.

Præsident Jesse N. Smith.
Kjære Broder!

Haabende, at det mulig kunde interessere Dem at høre lidt fra os her, er det mig kjært at sende Dem nogle Linier.

Tilstanden blandt de Hellige er i Almindelighed god; de ere næsten alle meget fattige, men alligevel nidkjære i at tjene Herren. Her er ikke saa Faa, som forvente at emigrere iaar, idet de have faaet Løfte om Midler fra deres Familier i Utah. Sectismen er stor blandt Folket her, og Mange fremstaae under Reformationens Maske og samle Proselyter, men som alle menneskelige Systemer kunne de ikke bære deres egen Vægt, men falde sammen for at afgive Elementer til andre Systemer af samme Slags. Deres Hovedlærdom er, at Menneskene kunne Intet gjøre for deres Salighed; at de af Naturen ere fordømte osv.

Vi have afholdt mange gode Forsamlinger saavel paa Landet som i Kjøbstæderne og tilbudt Folk vore Skrifter, og vi have altid erfaret, at Evangeliets Lys er stærkt nok til at sprede Sectismens Taage for de Oprigtige. Bornholm har givet gode Procenter til Jesu Christi Kirke, og Mange ere udvandrede herfra til det Sted, hvor Herren samler sit Folk.

Jeg er lykkelig ved at arbeide for Guds Gjerning og ved at have det Vidnesbyrd, at Joseph Smith var en sand Herrens Prophet. Jeg takker Dem for de behagelige Timer, jeg har tilbragt i Deres Selskab og under Deres Rost; Tanken derom vækker gode Følelser.

Broder Maglebry og de Hellige her forene sig med mig i kjærlig Hilsen til Dem, C. Larsen og S. Petersen.

Deres hengivne Broder

N. P. Petersen.

Joseph Smiths Levnetsløb.

October 1841. (Fortsat fra Side 192.)

Er det muligt, at vi arbeide forgjæves og stræbe for Intet og for tilsidst at blive skuffede? Nei. Vi vide forvist, at den bestemte Tid til at begunstige Zion er kommen, og hendes Sønner og Døttre skulle fryde sig i hendes Herlighed. Tiden er kommen, da den store Jehovah vil have et Hvilested paa Jorden; en Bolig til sine Udvalgte, hvor hans Lov skal aabenbares og hans Tjenere udrustes med Kraft fra det Høie, for at indsamle de Oprigtige af Hjertet fra de fire Veir, hvor hans Hellige kunne stige ned i Døbefonten for deres afdøde Slægtninge, paadet at disse kunne blive dømte ligesom Mænd i Kjødet og tjene Gud i Aanden og komme frem i det celestiale Rige; et Sted, hvorover de himmelske Sendebud ville vaage og røre Vandene til de Syges Helbredelse, som komme deri, ligesom i fordums Tid; et Sted, hvor alle Ordinancerne skulle blive aabenbarede og de Helige forenes i Afsyngelse af Zions Psalmer til Priis, Taksigelse og Haleluja for Gud og Lammet, fordi han har befriet dem og lænket Satan.

Hvad skulle vi da gjøre? Lad os Alle i Forening med Israels Guds Styrke gjøre mægtig Anstrengelse for at modstaae Mørkets Magter og ethvert Væsen eller Princip, som er imod os, og lad os fuldføre det Arbride, som alt er paabegyndt. Lad os ikke et Øieblik lytte til onde og falske Mænd, som ville kuldkaste Sandheden og sværte den Høiestes Tjeneres Characteer ved at offentliggjøre, at Propheten gjør sig riig paa Brødrenes Bekostning og ved deres Midler.

Da Broder Joseph som Forvalter for Kirken opgjorde dens Regnskab for Conferencen, gav han tillige Oversigt over sine egne Eiendomme; og hvormeget troe I at de beløb sig til? Vi ville fortælle Eder det: Hans gamle Hest, Charley, som blev given ham i Kirtland; to tamme Raadyr; to gamle og fire unge Kalkuner; den gamle Ko, som en Broder gav ham i Missouri; den gamle Hund, Major; Hustru og Børn og lidt Huusgeraad; dette udgjorte den Mands store Besiddelser, som Gud har kaldet til at veilede sit Folk i disse de sidste Dage; dette er Totalsummen af hans store Godser og prægtige Boliger, som har hengivet sit Liv gjennem Møisommeligheder og Lidelser, Mangel og Gjenvordigheder, Fængsling og Lænker, Celler og plagende Processer og enhver Slags Haan og Foragt, som ugudelige Mænd kunde dynge paa ham, og for at sætte Kronen paa Alt beskylde ham for at leve i Velstand og Luxus, som han skulde have plyndret fra dem, for hvis Velfærd han har stræbt og lidt. Hvem vilde lide, som han har lidt, og arbeide som han henimod tyve Aar, for den Smule han besidder?

Brødre! lad os i Betragtning af disse Ting tage fat. Lad dem i de østlige Stater bruge al Flid for at tilmelde os hvormeget de kunne hjælpe til den hotchkisske Betaling, og lad dem ihukomme, at enhver Anstrengelse, som de kunne gjøre, ikke vil kunne opveie, hvad der alt er gjort for dem og for Kirken i Almindelighed. Lad alle de Hellige komme til Indsamlingsstederne, og ved deres Skjærv og Overflod, som Gud har givet dem at forvalte, hjælpe til at opbygge de øde Steder, som i mange Slægter have været forladte, vidende, at naar de blive bebyggede, ville de tilhøre den Høiestes Folk, de Ydmyge og de Oprigtige af

Hjertet, som skulle besidde alle Ting i Herrens egen Tid.

Værer ikke begjærlige, men handel i Retfærdighed, thi hvad de Hellige ikke kunne faae ved Kjøb og i Retfærdighed, skulle de ikke besidde, for ingen uretfærdig Ting vil kunne indkomme i Riget. Derfor, elskede Brødre! Handel retfærdigt, elsk Barmhjertighed, vandre ydmyg for Gud, og hvadsomhelst I foretage Eder, udføer det med Eders hele Hjerte, hold alle Budene, og da, enten i Liv eller i Død, vil Alting tilhøre Eder, det være sig Templer eller Lande, Huse eller Viingaarde, Daab eller Begavelser, Aabenbarelser eller Helbredelser, alle Ting ville være Eders, thi I ville være Christi, og Christus er Guds.

Brigham Young,
Heber C. Kimball,
Orson Pratt,
Lyman Wight,
John Taylor,
Wilford Woodruff,
Geo. A. Smith,
Willard Richards.

Nauvoo, den 12te Octbr. 1841.

Onsdag den 20de Octbr. 1841.

Udtog af et Brev fra Ældste Hyde, paa Veien til Jerusalem, dateret Joppe, den 20de Octbr. 1841.

Da jeg paa min Reise fra Beyrut hertil iforgaars Nat Kl. 1 sad paa Dækket, hensunken i Betragtninger, medens Skibet arbeidede sig frem mod en lummer Vind, viste der sig pludselig et overordentlig klart, skinnende Sværd paa Himlen, omtrent sex Fod langt og forsynet med et nydeligt Fæste, hvilket var saa tydeligt og fuldstændigt, som nogen Afbildning kunde være; men hvad der er endnu mærkværdigere, en Arm med en fuldkommen veldannet Haand kom tilsyne, hvilken greb fast om Sværdfæstet. Synet bragte i Sandhed Haarene til at reise sig paa mit Hoved og en Gysen gjennembævede mit hele Legeme. Araberne udbrøde i et Forfærdelsesraab ved dette Skue, og Allah! Allah! Allah! (O Herre, Herre, Herre,) lød det over hele Skibet. Jeg omtaler dette, fordi De veed, at en guddommelig Befaling er givet mig, som siger: „Dig skal gives at kjende Tidernes Tegn og Tegnet paa Menneskens Sons Komme."

Deres Broder i Christo
Orson Hyde.

Lørdag den 23de.

Jeg overværede Byraadets Møde.

Lima Conference samledes ifølge tidligere Bestemmelse. Ældsterne Brigham Young, John Taylor og Willard Richards af de tolv Apostler vare tilstede. Brigham Young valgtes eenstemmig til Præsident, og James C. Snow til Skriver for Conferencen. Præsident Young gjorde nogle indledende Bemærkninger, hvorefter Præsident Isaak Morley talte. Ældste J. C. Snow fremlagde Rapport over Lima Green, som bestod af 424 Medlemmer, hvoraf 9 Overpræster, 32 Ældster, 4 Præster, 5 Lærere og 4 Diaconer. De Fleste stode i godt Forhold til Kirken. Præsident Young og Ældsterne Taylor og Richards gjorde derefter passende Bemærkninger, hvorved de paaviste den uundgaaelige Nødvendighed af at fuldføre Herrens Huus, som var paabegyndt i Nauvoo, førend nogen anden Bestræbelse blev foretagen til Gavn for Menneskene. Conferencen udsat til imorgen Kl. 10.

Om Aftenen samledes Brødrene Raad for at vedtage visse nødvendige Forholdsregler, paadet at de desbedre kunde fremskynde Arbeidet paa Herrens Huus. Efter megen Overveielse blev det paa Forslag eenstemmig vedtaget, at de Alle

vilde hellige en Tiendeel af deres Tid og Eiendele til Opførelsen af Templet i Nauvoo under Veiledning af Præs. Morley og hans Raadgivere.

Søndag den 24de.

Conferencen fortsattes Kl. 10.

Ældste John Taylor holdt en Tale om Hensigten med Christi Mission til Verden og om de Helliges Opstandelse og Forløsning, og henpegede med Klarhed til den Vei, der maatte vandres paa, for ved Evangeliets Ordinancer at kunne opnaae at blive Guds Sønner og for at de Hellige tilsidst kunne blive ophøiede til at boe ved Guds høire Haand i Himlen i al Evighed. Efter en Times Ophold uddeelte Præsident Young og Ældste Richards Nadveren. Conferencens Forhandlinger oplæstes og vedtoges. Præsident Young gjorde nogle træffende Bemærkninger angaaende Præstedømme, Myndighed og Kaldelse.

Conferencen hævedes til ubestemt Tid. Bøn af Præsident Morley.

Brigham Young, Præsident,
J. C. Snow, Skriver.

Udtog
af et Brev fra Parley P. Pratt.

Manchester, England.

„Den 20de September afseilede Skibet „Tyrean" fra Liverpool til New Orleans, fragtet af de Sidste Dages Hellige, hvoraf over 200 vare ombord, med Ældste Joseph Fielding som Præsident. Ved at fragte Skibet, sparede vi Compagniet mindst 5 a 600 Dollars.

(Fortsættes.)

Indhold.

„Skandinaviens Stjerne" udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned og faaes paa Contoiret i Lorentzensgade Nr. 14 1ste Sal tilvenstre og paa alle kongelige Postcontoirer.

Kjøbenhavn

Udgivet og forlagt af Jesse N. Smith.

Trykt hos F. E. Bording.